

Николай Лилиев

Те пак ще дойдат твоите
деца...

Те пак ще дойдат твоите деца,
родино, кобни сънища живяла,
и пак над твоята земя заспала
ще блеснат неугаснали слънца!
Забравата ще пръсне своя прах,
и миналото в сянка ще потъне,
под ромола на твоя нежен смях
ще разцъфти свободна любовта ни.

В ливадите на злочна самота
ще прозвънят заглъхналите струни,
ще затрептят над кървавите буни
алмазите на твоята мечта,
и ти ще си царица, увенчана
с възторзите на волния живот,
и ти ще си невестата избрана
на своя млад и опознат народ!

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7751>]